

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/44/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614010215
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1614010215.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou v trestnej veci obžalovaného A. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX/XX, N. pri Z., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. augusta 2015, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný A. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, N. pri Z.,

sa uznáva za vinného, že

v čase medzi 17.30 hod. a 19.30 hod. dňa 29.04.2014 vo N. pri Z. na D. ulici č. XXX/XXB vošiel na pozemok rodinného domu, podišiel k dverám rodinného domu, ktoré neboli uzamknuté, otvoril ich, vošiel do vnútra, kde z kuchyne zobral 1 ks notebooku zn. Lenovo neznámeho typu a výrobného čísla spolu s myšou, USB internetovým pripojením a nabíjačkou, z vedľa položeného košíka zobral hnedú peňaženku s obsahom 4.700,- srbských dinárov, nabíjačku na mobilný telefón a z dverí zobral kľúče od domu a odišiel na neznáme miesto, pričom okrem USB internetového pripojenia a kľúčov od domu sa uvedené veci našli vo N. pri Z. na konci T. ulice v bielej igelitovej taške, ktorá bola voľne položená vedľa cesty, uvedeným konaním poškodenému Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XXC., N. pri Z. vznikla škoda krádežou vo výške 470,76 €,

t e d a

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, neoprávnene vnikol do obydlia iného,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e :

podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 54 Tr. zák. a s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. k súhrnnému trestu povinnej práce vo výmere 260 (dvestošesťdesiat) hodín.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona sa zároveň zrušuje výrok o treste, ktorý bol obvinenému uložený rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/42/2014 zo dňa 22.10.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili svoj poklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa o d k a z u j e poškodený Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XXC., N. pri Morave, s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 18.06.2014 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 2Pv 262/14/1106-7 na obžalovaného A. M. pre krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a iné, na skutkovom základe opísanom vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len Tr. por.), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Tr. por. a vo vzťahu k tomuto skutku, zisťoval či obžalovaný :

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, na čo obžalovaný odpovedal :

Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por., prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom k prijatiu vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. vykonal dokazovanie len ohľadne trestu a náhrade škody.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, odpisom z registra trestov na obžalovaného, výpisom z evidencie priestupkov na obžalovaného, odborným vyjadrením k výške škody, rozsudkom OS Malacky sp. zn. 1T/42/2014 zo dňa 22.10.2014.

Súd pri rozhodovaní o tom, aký druh trestu a v akej výmere obžalovanému A. M. uloží, vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého trest má plniť nie len represívnu funkciu, teda zabraňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale aj výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatelia, aby viedol riadny život.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný nebol doposiaľ prejednávaný v priestupkovom konaní. Z odpisu registra trestov mal súd preukázané, že obžalovaný bol v minulosti 10 x súdne trestaný na území SR, pričom vo väčšine prípadov sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Trestným rozkazom OS Malacky sp. zn. 0T/75/2013 zo dňa 08.10.2013, právoplatným dňa 09.10.2013, bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody, s dvojročnou skúšobnou dobou do 09.10.2015, teda trestnej činnosti v danej trestnej veci sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/42/2014

zo dňa 22.10.2014, právoplatným dňa 22.10.2014, bol obžalovaný A. M. odsúdený na trest povinnej práce v trvaní 200 (dvesto) hodín.

Zo skutku spáchaného obžalovaným ako aj z vyššie uvedeného rozhodnutia je zrejmé, že obžalovaný spáchal trestný čin skôr, ako bol Okresným súdom Malacky pod sp. zn. 1T/42/2014 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Terajšia trestná činnosť sa teda zbieha s ďalšou trestnou činnosťou obžalovaného, a to s trestným činom krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona a iné, za čo bol odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 22.10.2014 pod sp. zn. 1T/42/2014 a bol mu uložený trest povinnej práce v trvaní 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Obžalovaný uviedol, že spáchanie skutku veľmi ľutuje. Obžalovaný žiadal, aby mu bol uložený iný druh trestu ako nepodmienečný trest odňatia slobody a to trest povinnej práce, s uložením ktorého súhlasí. Uviedol, že sa do budúcnosti vyvaruje ďalšej trestnej činnosti. Ďalej uviedol, že trest povinnej práce uložený rozsudkom sp. zn. 1T/42/2014 už bol tunajším súdom nariadený a z trestu už odpracoval cca. 30 hodín. Toho času je vo výkone trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/75/2013, pričom vo výkone trestu je pracovne zaradený a riaditeľom ústavu bol podaný návrh na jeho pochvalu.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že u obžalovaného prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. Pri ukladaní trestu musel súd teda vychádzať z viacerých ustanovení trestného zákona a to jednak všeobecných ustanovení o ukladaní trestu, t.j. §§ 34, 36, 37, 38 Tr. zák. ako aj o použití ust. súhrnného trestu, t.j. § 42 ods. 1 Tr. zák..

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného prihliadol ako na poľahčujúcu okolnosť, že k spáchaniu trestného činu sa priznal a tento úprimne oľutoval a sám taktiež napomáhal pri objasňovaní danej trestnej činnosti. Naopak obžalovanému priťažovalo, že už bol za trestný čin v minulosti odsúdený, a taktiež že spáchal viac trestných činov. Priťažujúce a poľahčujúce okolnosti sú teda v rovnováhe a súd preto neupravoval dolnú ani hornú hranicu trestnej sadzby.

Vzhľadom na odsúdenie obžalovaného Okresným súdom Malacky pod sp. zn. 1T/42/2014 zo dňa 22.10.2014, súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák., nakoľko skutku sa dopustil skôr ako bolo vyhlásené rozhodnutie vo veci OS Malacky pod sp. zn. 1T/42/2014 zo dňa 22.10.2014. Súd odsúdil obžalovaného podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, teda podľa najprísnejšie trestného činu so sadzbou až do dvoch rokov odňatia slobody, pričom prihliadnuc na okolnosti trestných činov, osobu páchatel'a i na pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktoré sú v rovnováhe, uložil súhrnný trest povinnej práce vo výmere 260 (dvestošesťdesiat) hodín. Súd zároveň rozhodol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. o zrušení výroku o treste ohľadom obž. A. M. v rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/42/2014 zo dňa 22.10.2014. Napriek recidíve obžalovaného a tomu, že prečiny spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, má súd za to, že nie je nevyhnutné, aby prevážil represívny účinok trestu a páchatel'ovi bolo potrebné brániť v páchaní trestnej činnosti tým, že bude vykonávať trest odňatia slobody, ale naopak je vhodné a účelné, aby v tomto prípade bol uložený rovnaký druh trestu, ako bol právoplatne uložený v zbiehajúcej sa trestnej činnosti aj s ohľadom na skutočnosť, že trest povinnej práce, uložený skorším rozsudkom OS Malacky sp. zn. 1T/42/2014, už obžalovaný začal vykonávať. Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že v danom prípade sú splnené zákonom vyžadované podmienky pre uloženie trestu povinnej práce, nakoľko odsudzuje páchatel'a za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje 5 rokov, obžalovaný s uložením tohto druhu trestu súhlasil a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu, osobné pomery obžalovaného, možnosť jeho

nápravy a okolnosti spáchania trestného činu má súd za to, že takto uložený trest možno považovať za primeraný. Nie je teda v danom prípade potrebné uložiť trest odňatia slobody a to nepodmienečný, keďže trestný čin bol spáchaný v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, pričom s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. tak prichádzalo do úvahy uloženie tohto druhu trestu jedine ako nepodmienečného. Je síce faktom, že k ďalšiemu uloženiu trestu odňatia slobody s povolením podmienečného odkladu nemohlo dôjsť, avšak ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., o nemožnosti uloženia trestu odňatia slobody s povolením podmienečného odkladu, nemožno vždy vykladať tak, že do úvahy prichádza len uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Na druhej strane, najmä pri ukladaní krátkodobých nepodmienečných trestov odňatia slobody, musí súd skúmať, či nemôže byť účel trestu splnený alternatívnym trestom nespojeným s odňatím slobody. Je pritom všeobecne v súdnej praxi uznávané, že krátkodobé tresty odňatia slobody by mali byť ukladané len výnimočne a taktiež, že záujem všeobecnej prevencie nemôže prevážiť nad reálnym záujmom individuálnej prevencie. V predmetnej veci v prospech neuloženia trestu odňatia slobody (v danom prípade jedine nepodmienečného) navyše svedčí aj okolnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine a napomáhal pri objasňovaní danej trestnej činnosti. Významne však súd prihliadol aj k zásade pre ukládanie trestov uvedenej v § 34 ods. 1 Tr. zák. Podľa tejto zásady má trest plniť nie len represívnu funkciu, teda zabraňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale i výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatel'a, aby viedol riadny život. Uložený druh trestu - trest povinnej práce, tak splnia svoj účel uvedený v § 34 ods. 1 Tr. zák. - trest bude plniť prevýchovnú funkciu najmä tým, že umožní obžalovanému vlastným pričinením nahradiť spoločnosti ujmu spôsobenú na právom chránených záujmoch tým, že vo svojom voľnom čase a bez nároku na odmenu odpracuje v prospech spoločnosti určité práce v rozsahu 260 hodín. Úplne na záver súd uvádza, že obžalovaný si počas výkonu uloženého trestu bude musieť uvedomiť, že do budúcnosti svoje eventuálne protiprávne konanie nebude môcť pred prísnejšou sankciou nijako ospravedlniť.

V adhéznom konaní si poškodený Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XXC., N. pri Z., uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá nebola dostatočne preukázaná listinnými dôkazmi (vo vzťahu k veciam, ktoré neboli poškodenému vrátené), keď pre určenie výšky škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie presahujúce potreby trestného konania, preto súd poškodeného odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).